

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 502/2017
01.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Арсенијевића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Арсенијевића, адвоката Мирослава Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 169/15 од 07.09.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1479/16 од 25.01.2017. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Арсенијевића, адвоката Мирослава Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 169/15 од 07.09.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1479/16 од 25.01.2017. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 169/15 од 07.09.2016. године, између осталих, окривљени Немања Арсенијевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.04.2015. године када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне затвора, али најдуже док не истекне време изречене казне у првостепеној пресуди. Према окривљеном Немањи Арсенијевићу, изречена је мера безбедности одузимање предмета, ближе означених у изреци наведене пресуде, за које је одређено да ће након правноснажности пресуде бити достављени Дирекцији за управљање одузетом имовином. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 193.788,00 динара, као и трошкове судског паушала у износу од 10.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1479/16 од 25.01.2017. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног Немање Арсенијевића и жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и Немање Арсенијевића, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 169/15 од 07.09.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Немање Арсенијевића, адвокат Мирослав Тодоровић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и на основу члана 423. тачка 2) ЗКП окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да из чињеничног описа кривичног дела у изреци правноснажне пресуде, произилази да није било продаје наркотика од стране окривљеног Немање Арсенијевића, окривљеном АА, због чега бранилац сматра да је у конкретном случају у односу на окривљеног Немању Арсенијевића примењен закон који се није могао применити, и то одредба члана 246. став 1. КЗ, те да је на тај начин учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, по оцени овог суда, исти указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Из изреке побијане првостепене пресуде Вишег суда у Новом Саду, произилази да су критичном приликом „окривљени АА и окривљени ББ способни да схвате значај свог дела, при чему им је способност да управљају својим поступцима била смањена, али не до битног степена, свесни свог дела, као и да је исто забрањено и хтели његово извршење, окривљени Немања Арсенијевић, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела, као и да је исто забрањено и хтео његово извршење, и то окривљени АА ради даље продаје, неовлашћено ради продаје купио од окривљеног Немање Арсенијевића опојну дрогу хероин ..... тако што је 22.02.2015. године, за накнаду од 100 евра ангажовао окривљеног ББ да наведену опојну дрогу, за његов рачун, пренесе из Београда до Бачке Паланке ....., а коју дрогу је окривљени Немања Арсенијевић на други начин ставио у промет, тако што је исту предао

окривљеном ББ, па је након примопредаје наведене опојне дроге окривљени ББ исту неовлашћено пренео у Нови Сад, где му је интервенцијом припадника ПУ у Новом Саду у 15,30 часова, у улици Булевар Јаше Томића, иста приликом прегледа одузета.....“

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, према налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде Вишег суда у Новом Саду, јасно произилази да је окривљени АА критичном приликом неовлашћено ради даље продаје, купио од окривљеног Немање Арсенијевића опојну дрогу хероин, на начин ближе описан у изреци наведене пресуде, а што самим тим подразумева и да је дакле, окривљени Немања Арсенијевић, окривљеном ББ, предметну дрогу хероин неовлашћено продао, па су стога неосновани наводи браниоца окривљеног Немање Арсенијевића, да из изреке правноснажне пресуде произилази да није било продаје наркотика од стране овог окривљеног, окривљеном ББ, као и да се у радњама окривљеног не садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, које му је стављено на терет и за које је правноснажно оглашен кривим и осуђен.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је закључак нижестепеног суда, о кривици окривљеног Немање Арсенијевића, заснован искључиво на одбрани окривљеног ББ датој пред овлашћеним службеним лицем Полицијске управе Нови Сад, која је према ставу браниоца, очигледно изнуђена и према начину прибављања у супротности са Уставом Републике Србије и Закоником о кривичном поступку, и коју је као незаконит доказ, према наводима захтева, требало издвојити из списка предмета сходно члану 84. ЗКП. У вези са тим, бранилац указује да је окривљени ББ полицијским службеницима у свом исказу описао човека од кога је преузео предметну дрогу хероин, као човека без било каквих физичких мана, одевеног у розе зимској јакни, а да је предмет репродукције видео снимка Ц1, била зимска јакна црне боје, те да су у стану окривљеног Немање Арсенијевића пронађене две јакне црне боје. С тим у вези, бранилац сматра да је аутентичност јакне коју је користило лице у преузимању опојне дроге, морао да утврди искључиво вештак специјалиста одговарајуће струке, те да се побијане пресуде нису могле заснивати на признању окривљеног ББ, па је на тај начин, побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнетим наводима, иако бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, по оцени овог суда, указивањем да је одбрана окривљеног ББ дата у полицији изнуђена, потом оспоравањем дела одбране окривљеног ББ где се исти изјашњавао у погледу физичког изгледа лица коме је предао опојну дрогу, као и указивањем да се противречност између одбране окривљеног ББ и видео снимка, у погледу одеће лица коме је предата опојна дрога, могла искључиво отклонити вештачењем, исти оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Такође, бранилац у захтеву указује и на то да окривљени Немања Арсенијевић, није могао предузети радње извршења кривичног дела које му је

стављено на терет, јер током поступка није доказано да се познаје са окривљеним ББ, као и због тога што је окривљени Арсенијевић тежак инвалид, те није могао извршити предају предметног наркотика, на начин описан у изреци побијане првостепене пресуде. Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић